

Ὁ Ἀνθιμος Κομνηνός γεννήθηκε στή Μικρά Ἀσία. Χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως πρό τοῦ 1821. Κατά τή διάρκεια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα ἔζησε καί δραστηριοποιήθηκε ἔντονα στίς Σπέτσες καί τά Κύθηρα. Κατά τήν περίοδο τοῦ 1822-1825 βρέθηκε στήν Πελοπόννησο καί προσέφερε σημαντικές ὑπηρεσίες στό μαχόμενο ἔθνος. Μετά τήν ἄφιξη τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια στήν Ἑλλάδα, διορίζεται ἀπό τόν ἴδιο τοποτηρητής Ἄργους καί Κάτω Νεχαγιέ ἕως τό 1833. Ἀνέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική καί ποιμαντική διακονία. Διακρινόταν γιά τήν φυσική του εὐφράδεια καί εἶχε ἀποσπάσει τόν θαυμασμό καί τήν ἀγάπη τῶν Ἀργείων. Ὅλοι ἀνεγνώριζαν στό πρόσωπό του τόν καλό καί εὐγενῆ ποιμενάρχη, πού διέθεσε ὅλες του τίς δυνάμεις γιά τό χτίσιμο τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδος. Τό Νοέμβριο τοῦ 1833 διορίσθηκε, ὑπό τῆς Ἀντιβασιλείας, Ἐπίσκοπος Κυκλάδων μέ ἔδρα τή Σύρο. Ὁ Ἀνθιμος ἐργάσθηκε στή Σύρο μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη καί φροντίδα γιά τούς ἱερεῖς καί μοναχοὺς, ἀλλά καί γιά τόν εὐλαβῆ λαό τῆς Ἑρμουπόλεως. Σημαντική ὑπῆρξε ἡ ἀγάπη καί συμπάθειά του πρὸς τούς σπουδάζοντες μαθητές, τούς ὁποίους μέ χρήματά του ἐνίσχυσε καί παρότρυνε νά συνεχίζουν. Ὑπῆρξε φιλομαθέστατος καί ἤθελε αὐτή του ἡ ἀγάπη γιά μόρφωση νά μεταγγίζεται καί στοὺς ἄλλους καί περισσότερο στοὺς νέους, πού ὅπωςδήποτε ἔπρεπε νά φωτισθοῦν

για νά δημιουργήσουν μιά σωστή καί μεγάλη Πατρίδα. Πέραν τῶν ἄλλων ιδιαίτερη φροντίδα καί ἀγάπη εἶχε γιά τά Μοναστήρια καί τούς πατέρας των. Ἐκοιμήθη τήν 9η Ἰουλίου τοῦ 1842.